

Slovo biskupa na 6. neděli velikonoční 2026

Sk 8,5-8.14-17 / 1 Petr 3,15-18 / Jan 14,15-21

*K přečtení místo kázání při všech bohoslužbách
9.–10. května 2026 v plzeňské diecézi*

Sestry a bratři,

v síle Kristova vzkříšení vás všechny zdravím do míst, kde dnes v naší plzeňské diecézi slavíte eucharistii či bohoslužbu slova. Slavíte ji v okamžiku, kdy synodní delegáti spolu se mnou v Johannisthalu završují slavení naší diecézní synody. Věřím, že rozhodnutí schválená delegáty v dokumentech této synody nám ukážou, kudy nás chce náš Bůh vést v dalších letech. A také co to znamená být jeho svědky s radostí a nadějí v dnešní době právě zde, v naší plzeňské diecézi.

O konkrétních krocích, které byly na synodě odhlasovány, se dozvíte v dohledné době – ať už skrze vyprávění synodních delegátů z vašich farností, nebo ze závěrečných dokumentů, které budou během krátké doby publikovány. Moc vás prosím: věnujte jim velkou pozornost, protože představují zásadní společná rozhodnutí, jak být nadále – a v mnohém i nově – živou církví v naší diecézi. A to je nesmírně důležité.

Nicméně aby přijatá, často velmi praktická doporučení synody mohla být smysluplně naplněna, musejí stát na pevných základech. Dnešní liturgické texty v tomto smyslu mluví o dvou základních pilířích naší cesty víry:

Tím prvním je pravda o Kristově zmrtvýchvstání. Na všech nových místech, kam jsou první křesťané posláni nebo kam utíkají z důvodu pronásledování, je znovu a znovu jádrem jejich zvěsti jediné: stojíme na straně Boha, který překonal smrt; stojíme na straně Boha, který je silnější než zlo; stojíme na straně Boha, který svou sílu s láskou nabízí každému, kdo po ní touží. Toto je první a naprosto neměnný základ naší víry a naděje. Bez něho bychom ve své náboženské víře byli nejubožejší ze všech lidí, jak píše svatý Pavel ve svém listě do Korinta.

V dnešních textech je však pojmenován a přislíben i druhý zásadní pilíř křesťanského života: nezpochybnitelný příslib Božího Ducha pro život každého společenství církve. Sám Ježíš Kristus nás ujišťuje, že nám jeho nebeský Otec sešle svého Ducha, Utěšitele. A že je možné se na jeho slova beze zbytku spolehnout, dosvědčují události popsané v dnešním prvním čtení ze Skutků apoštolů.

Dar Ducha svatého církvi – tedy nám – je po celá tisíciletí zárukou, že hlásat radost ze vzkříšení nemusíme a ani nemáme ze své vlastní síly či pouze na základě našich omezených lidských zkušeností. Při zvěstování Boží moci, která se projevila ve vzkříšení Ježíše Krista, nejsme odkázáni na prostředky doby minulé ani na způsoby založené na strachu či vnější moci.

Naopak jsme pozváni, abychom se nechali stále znovu inspirovat Duchem, který vane, kam chce, a v každé době si povolává své učedníky a učednice. A já vás, sestry a bratři, prosím a vyzývám: budme v naší diecézi skutečně církví, která na Božího Ducha spoléhá. Církví, která ho intenzivně a naléhavě prosí, aby nám sám ukázal, jak máme dnešnímu světu hlásat pravdu o Kristu zmrtvýchvstalém a jak svědčit o Boží něze a moci.

Počítejme, prosím, s Božím Duchem jako s tím, kdo nás vytrhává z našich lidských způsobů a vnuká nám způsoby Boží – způsoby, které proměňují lidské srdce a dávají sílu přesahující naši vlastní.

Na těchto neochvějných základech mají stát všechna další konkrétní rozhodnutí navazující na doporučení synody. Jen tak nezůstanou pouze výsledkem lidského úsilí – byť dobře míněného, ale neplodného. Jen tak může způsob naší služby, utvářený těmito rozhodnutími, zasáhnout srdce našich bratří a sester, ke kterým jsme posláni.

Už nyní se těším na společnou cestu vystavěnou na těchto základech – na uskutečňování doporučení synody v pravdě vzkříšení a v síle Božího Ducha. A to ve všech našich farnostech i pastoračních oblastech našeho misijního venkova, ale i na mnoha dalších místech, kde tak různorodě a často nečekaně pulzuje duchovní život.

Těším se a chci se nechat Bohem překvapit, kudy nás v síle svého Ducha povede. Důvěřuji, že nás povede po svých cestách – po cestách Boží něžné síly, která tomuto světu dává jedinou skutečnou naději.

A vám všem, sestry a bratři, děkuji, že se na tyto cesty vydáváte se mnou. Že společně můžeme tvořit putující Boží lid, který se vzájemně podporuje, posiluje a inspiruje.

Děkuji vám, že jsme v naší plzeňské diecézi církví našeho Pána, která na něj spoléhá a putuje v Jeho jménu.

Váš biskup Tomáš